

ret til pension fra en kommune, et koncessioneret selskab eller en offentlig virksomhed er fastsat i bestemmelser fra før 1. april 1958.

Stk. 4. Når ganske særlige forhold foreligger for en gruppe personer, der omfattes af bestemmelserne i stk. 3, kan socialministeren efter forhandling med finansministeren bestemme, at de pågældende har adgang til folkepension i medfør af stk. 2. Socialministeren kan endvidere fastsætte regler for, i hvilket omfang folkepension i medfør af stk. 2 kan ydes til personer, der modtager en understøttelse af offentlige midler på grundlag af tjeneste i ikke-pensionsberettigende stilling.

Stk. 5. Når en invalide- eller folkepensionists ægtefælle opnår den alder, der berettiger til folkepension, drager kommunalbestyrelsen omsorg for, at den ægteparret tilkommende pension fastsættes efter de for ægtepar gældende regler.

Stk. 6. Afgår en med sin ægtefælle samlevende pensionist ved døden, og har begge ægtefæller oppebåret pension, har den efterlevende ægtefælle ret til at oppebære ægteparrets pension i 3 måneder fra udgangen af den måned, hvori dødsfaldet fandt sted.“

4. § 4, stk. 1, 2. punktum, affattes således:

„For enlige regnes der herved med den alder, pågældende havde, da han begyndte at oppebære folkepension eller at oppebære indekstillaæg på kontrakter oprettet i henhold til lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersdomsopsparring, og for ægtepar med den ældste ægtefælles alder, da ægteparret eller en af ægtefællerne begyndte at oppebære folkepension eller at oppebære indekstillaæg i henhold til nævnte lov.“

5. I § 4, stk. 1, udgår sidste punktum.

6. § 4, stk. 6, 1. punktum, affattes således:

„Til personer, der modtager folkepension i henhold til § 3, stk. 1, og som er fyldt 80 år, ydes fra den første i den efter opnåelsen af 80 års alderen følgende måned et alderstillæg på 8,25 pct. af grundbeløbet for de enkelte folkepensionister, dog at tillægget nedsættes til $\frac{2}{3}$ i tilfælde, hvor

alene den ene af to pensionsberettigede ægtefæller er fyldt 80 år.“

7. § 4, stk. 7, affattes således:

„Til ydelse af personlige tillæg til invalidepensionister og folkepensionister i tilfælde, hvor de pågældendes forhold er ganske særlig vanskelige, stilles der et beløb til rådighed for kommunalbestyrelsen — eller, jfr. § 2, 3. og 4. punktum, i lov om offentlig forsorg, eventuelt for magistraten. Dette beløb udgør i hovedstadsområdet 5 pct. og i det øvrige land 4 pct. af grundbeløbene af den invalide- og folkepension i henhold til § 3, stk. 1, som i det foregående regnskabsår er udredet af kommunen. Til hovedstadsområdet hører følgende kommuner: København, Frederiksberg, Gentofte, Ballerup-Måløv, Brøndbyerne, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Herstederne, Hvidovre, Høje Tåstrup, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød og Tårnby. Tilgrænsende kommuner kan af socialministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen henføres til hovedstadsområdet, såfremt leveomkostningerne i kommunen må anses for at være lige så høje som i hovedstadsområdet. Har antallet af pensionister i en kommune i det foregående regnskabsår været mindre end 10, kan kommunalbestyrelsen, hvor forholdene gør det påkrævet, dog med amtmandens samtykke anvende mere end det foran nævnte beløb.“

8. I § 4 indføjes som nyt stk. 7 a:

„*Stk. 7 a.* I tiden indtil 31. marts 1968 er procentsatsen for kommunernes rådighedsbeløb til personlige tillæg 5,5 i hovedstadsområdet og 4,5 i det øvrige land.“

9. I § 4 indføjes som nyt stk. 8 og stk. 8a:

„*Stk. 8.* 1) Som tillæg til pensionen ydes efter begæring et beløb, der både for enlige og for ægtepar udgør 900 kr. årlig, jfr. § 37, samt for hver pensionist et beløb svarende til det årlige bidrag pr. 1. januar for et medlem i gruppe A i den stedlige sygekasse. Retten til at oppebære pensions-tillægget med dets fulde beløb er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt beregnet efter reglerne i § 5, stk. 3, nr. 1, dog bortset fra litra b, ikke overstiger følgende